

сиречь започна да ся дѣйствова и за освобождение.

ГЛАВА ДЕВЯТА.

ОСВОБОДИТЕЛНА ВОЙНА НА СЪРБИ-ТЪ.

(1806. — 1807. год.)

Къмъ конецъ-тъ на 1805. год. започна ся пакъ непріятелство-то помѣжду Сърбы-тѣ и Турцы-тѣ, кои-то бѣхъ останали спорѣдъ уговоры-тѣ въ крѣпосты-тѣ. Войводѣ-тѣ отъ Смедеревско-то окружие, по имя Вуличевичъ бѣхъ убили Турцы-тѣ въ една междусобна кавга, и то отъ никаква другѣ причина, само зацо-то бѣше той съ добры дрехы облеченъ и зацо-то ся носяше величествено съ оръжие-то си. Сърби-тѣ затова негубихъ врѣмя, нѣ станахъ на часъ-тъ да ся отмъстятъ за безаконо-то дѣло на Турцы-тѣ; и тоя часъ бомбардирахъ Смедерево и го привзѣхъ и ся намѣстихъ вече внатрѣ, кое-то преди една годинѣ не имъ испадна на рѣкѣ да направятъ. Турцы-тѣ въ други-тѣ крѣпосты едно ся разгнѣвихъ много, а втори ги бѣше пакъ и доволно страхъ, та гледахъ въ сѣщо-то врѣмя и да ся обезбѣдятъ и да ся отмъстятъ на Сърби-тѣ; и зато убихъ много Сърбы, а оныя пакъ Турцы, кои-то отвѣнъ крѣпостъ-тѣ живѣяхъ, съдружихъ ся съ босненско-то войнство, кое-то имъ бѣше дошло на помощъ и заячихъ ся добрѣ. Въ Бѣлградѣ Гушанць-Али, кой-то живѣяше до сега съ Сърбы-тѣ въ мирѣ спорѣдъ уговоръ-тъ